

کاربرد آهن اسفنجی در تولید چدن و فولاد

نویسنده‌ان:

خطیب الاسلام صدر نژاد

دانشکده مهندسی متالورژی دانشگاه صنعتی شریف
و دانشکده مهندسی مواد دانشگاه تربیت مدرس

جلیل وحدتی خاکی و
محمد رضا ابوطالبی

دانشجویان سابق دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

کاربرد آهن اسفنجی برای تولید چدن و فولاد در مقیاسهای مختلف آزمایشگاهی و صنعتی در کوره‌های متداول ذوب همچون کوره الکتریکی الفائی، کوره الکتریکی مقاومتی و کوره بوتهای زمینی بررسی و آزمایش شده است. اثر عوامل مختلف مانند مشخصات آهن اسفنجی، دمای فلزمداب و روشنگری بر نحوه و زمان ذوب شدن آهن اسفنجی، ترکیب شیمیایی مواد مذاب و میزان سرباره حاصل به وقت مطالعه شده است، نتایج حاصل نشان می‌دهد که بارکردن آهن اسفنجی به هردو روش منقطع و پیوسته تا میزان صدرصد امکان پذیراست و عموماً "منجر به بهبود کیفیت محصول می‌شود. در عین حال مشکلاتی از قبیل افزایش حجم سرباره و خوردگی شدن آسترنسوز کوره نیز با برگزیدن آهن اسفنجی به جای شمش و فولاد قراضه، به خصوص در صورت به کارگیری روشنگردن منقطع ایجاد می‌شود که رفع نکردن آنها تواند مایه‌کاکشن‌های ارزشی عملیات و خسارات دیدن کوره‌شود.

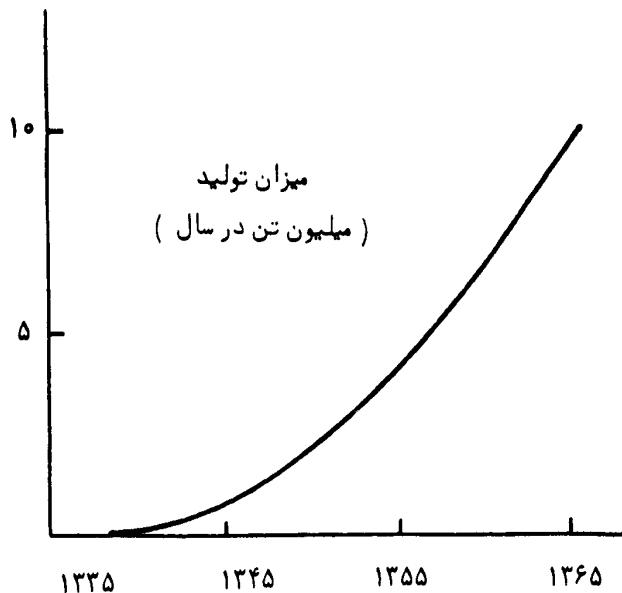
مقدمه

ماده که در اثر حذف اکسیژن سنگ آهن جامد ایجاد می‌شود، می‌تواند دارای شکل‌های ظاهری گوناگونی مانند گندله، Pellet، خشته Powder و یا مخلوطی از آنها باشد. همه این شکل‌های می‌توانند برای تولید محصولات آهنی همچون انواع چدن و فولاد به کار روند^{۱-۵}. از آنچه که هیچ یک از فرآیندهای احیای مستقیم قادر به خارج ساختن تمام اکسیژن موجود در سنگ آهن نیستند، انجام فرآیندهای بعدی ذوب و تصفیه برای تبدیل

از زمان بهره برداری از نخستین واحدهای احیای مستقیم که در سراسر دنیا به سبک جدید رواج عام یافت حدود ۳۰ سال می‌گذرد^۱. در این مدت دست کم ۱۲ روش احیای مستقیم توانسته اند در بازارهای جهانی رخنه کنند که بیش از نیمی از آنها با گاز طبیعی و باقی عمدتاً "با سوخت جامد، سنگ را به آهن بدل می‌کنند".^{۲-۴} محصول کلیه این روشها، جسم فلزی متخلفلی است به نام آهن اسفنجی. این

ذوب الکتریکی القائی

برای تهیه فلز مذاب ابتدایی، نخست هسته فولادی به وزن ۱۸ کیلوگرم دریک کوره الکتریکی القائی آزمایشگاهی به ظرفیت ۲۵ کیلوگرم فولاد با آسترولسیلیسی ذوب شد (شکل ۲). آنگاه نمونه برداری و تعیین آنالیز شیمیایی حمام مذاب به شرح سطر اول جدول ۳ انجام گرفت. سپس گرم کردن فلز مذاب ادامه یافت تا آنکه دمای حمام به ۱۵۷۰ درجه سانتی گراد رسیده است. آنگاه ۱۵ درصد آهن اسفنجی به طریق بار کردن مدام به فلز مذاب افزوده شد. پس از رسیدن مجدد ما به ۱۵۷۵ درجه سانتی گراد، از فلز حاصل نمونه برداری شده و آنالیز شیمیایی آن بطریق کواتومتری تعیین شده است. این کار با افزودن درصد های بیشتر آهن اسفنجی تکرار شده و نتایج حاصل در جدول شماره ۲ ثبت شده است.

شکل ۱- تولید جهانی فولاد از طریق ذوب آهن اسفنجی در کوره قوس الکتریکی ۱۴-۱۲۹۴

آهن اسفنجی به چدن پافولاد ضروری است. اکسیژن با قیمانده در آهن اسفنجی، عموماً "در اکسید فرو" FeO در اکسید های Gangue، و اکسید های مفید اضافه شده به بار کوره احیا، مانند CaO و MgO است. ترکیب شیمیایی یک نمونه آهن اسفنجی، تولید شده در مجتمع فولاد اهواز، در جدول شماره ۱ آمده است.

آهن اسفنجی عمدتاً در کوره های قوس الکتریکی برای تولید فولاد ذوب و مصرف می شود ^{۱۲۹۱}. سیر صعودی تولید سالیانه فولاد از این طریق (شکل ۱)، نشانده ندهد افزایش اهمیت آهن اسفنجی در تولید جهانی این ماده است ^{۱۴-۱۲۹۴}. در کشور ما تولید سالانه برای حدود ۴/۵ میلیون تن فولاد از آهن اسفنجی در دو مجتمع فولاد اهواز و مبارکه، برای سالهای آخر دهه ۱۳۶۰، از طریق احیای مستقیم با گاز طبیعی و ذوب و تصفیه در کوره های قوس الکتریکی سه فازه، در نظر گرفته شده است ^{۱۵}. در سطح جهانی، در سالهای اخیر، کاربرد آهن اسفنجی در سایر کوره های ذوب، مانند کوره های مورد استفاده در کارگاه های ریخته گری نیز به دقت مطالعه شده است. برای مثال می توان ذوب آهن اسفنجی در کوره های کوپل و کوره های الکتریکی القائی را نام برد ^{۱۶}. به علاوه مطالعات فراوانی درباره برگزیدن کردن آهن اسفنجی به جای قراضه در مدل اکسیژنی، بار کردن آن در کوره بلند، ذوب کردن آن در کوره های اجاقی OFH، به کاربردن آن به منظور ساخت الکترودهای آهنی پرآلیاژ برای ذوب مجدد Electro-slag Remelting قابل استفاده در تولید ورقهای مرغوب فولاد، استفاده از آن در سمنتاسیون سولفات مس، و به کاربردن آن برای تهیه پودر آهن، در سالهای اخیر آغاز شده است ^{۱۶-۱۵}. آزمایش های عملی نشان داده است که افزودن ۱۰٪ آهن اسفنجی به بار کوره بلند می تواند به افزایش سرعت تولید این کوره به میزان ۹٪ و کاهش مصرف که آن به میزان ۲/۸٪ منجر شود ^{۱۹}.

در این مقاله فرایندهای ذوب آهن اسفنجی ساخت مجتمع فولاد اهواز (واحد میدرکس) در دو نوع کوره آزمایشگاهی و دو نوع کوره صنعتی مشابه کوره های به کار رفتمدر واحد های ریخته گری کشور بررسی شده است. درباره اشکالات عدمه ناشی از استفاده از این ماده، بحث شده و برخی از روش های ممکن برای حل آنها آزمایش شده است.

جدول ۲- آنالیز شیمیائی حمام مذاب حاصل از افزودن درصد های مختلف آهن اسفنجی به فلز مذابی که از ذوب کردن هسته فولادی ابتداءی در کوره الکتریکی اتفاق بدهن هسته ۲۵ کیلوگرمی به دست آمد است

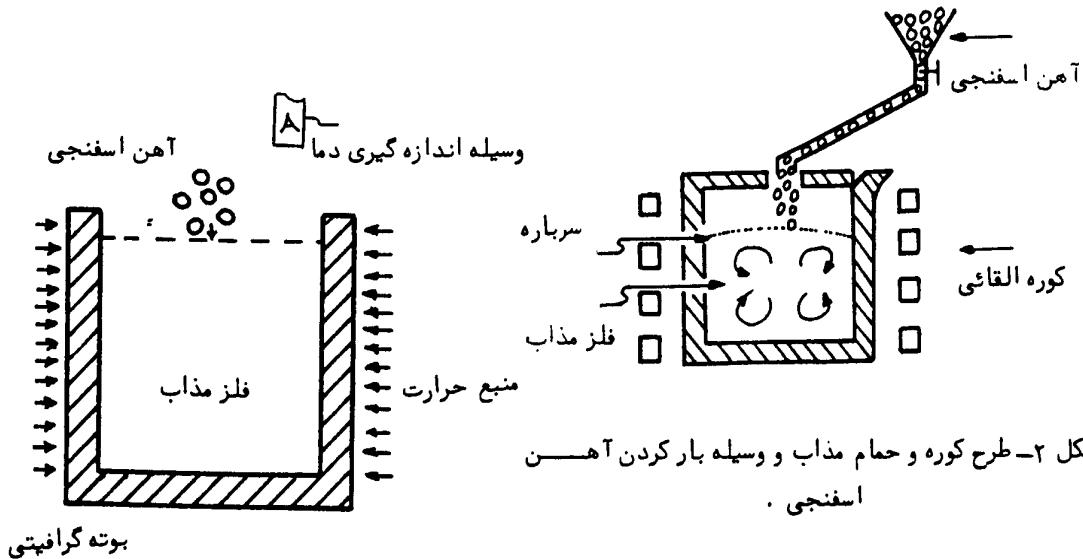
آنالیز شیمیائی، درصد جزءی

درصد

سیس	مولیپلدن	نیکل	کردم	کرومد	فسفر	منگنز	سیلیسیوم	کربن	آهن اسفنجی
۰/۱۴۵	۰/۰۰۵	۰/۳۱۳	۰/۰۵۴	۰/۰۲۴	۰/۰۲۱	۰/۰۴۱	۰/۰۰۵	۰/۰۰۳	۰
۰/۱۶	۰/۰۰	۰/۲۷۰	۰/۰۴۶	۰/۰۱۶	۰/۰۱۹	۰/۰۲۵	۰/۰۰۴	۰/۰۰۳	۱۵
۰/۰۷۵	۰/۰۰	۰/۲۱۷	۰/۰۱۵	۰/۰۱۰	۰/۰۱۴	۰/۰۱۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	۲۵
۰/۰۶۰	۰/۰۰	۰/۱۸۰	۰/۰۰۳	۰/۰۰۸	۰/۰۱۷۶	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۴۵
۰/۰۲۱	۰/۰۰	۰/۱۳۴	۰/۰۲۶	۰/۰۰۷	۰/۰۱۷	۰/۰۲۶	۰/۰۰۳	۰/۰۰۹	۶۰
۰/۰۰۷	۰/۰۰	۰/۱۰۳	۰/۰۱۹	۰/۰۰۴	۰/۰۱۷	۰/۰۳۹	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۷۰

جدول ۱ - نمونه آنالیز شمعهای آهن استندری تولید شده به روش میدرکس در مجتمع فولاد اهواز.

(جدول ۴) .

شکل ۲- طرح کوره و حمام مذاب و وسیله بار کردن آهن اسفنجی .

شکل ۳- طرح تجهیزات ذوب آهن اسفنجی در کوره الکتریکی مقاومتی .

ذوب الکتریکی مقاومتی

برای تعیین اثر دمای حمام مذاب بر مدت ذوب شدن آهن اسفنجی، از کوره مقاومتی با بوته گرافیتی به ظرفیت حدود ۸۵۰ گرم (شکل ۳) استفاده شد. با ذوب کردن ۴۰۰ گرم آهن اسفنجی در بوته گرافیتی، ابتدا حمام مذابی اشیاع شده از کربن آماده شده است.

سپس نمونه های ۲۵ گرمی حاوی گندله های هم اندازه آهن اسفنجی به حمام مذاب در دمای مختلف افزوده شده. با مشاهده سطح مذاب و اندازه گیری زمان، اثر دما بر مدت ذوب شدن گندله ها تعیین شده است. تعیین دمای حمام با دامانسج نوری و با دقت $_{+}^{_{-} 2^{\circ}}$ درجه سانتی گراد انجام گرفت. نتایج به دست آمده در جدول ۵ داده شده است.

ساختن چدن نشکن در کوره بوته ای

آهن اسفنجی مجتمع فولاد اهوازو شمش وارداتی سوری [Sorme] با نسبتهای داده شده در جدول ۶ همراه با مقادیر محاسبه شده گرافیت گرانیوله برای رسانیدن میزان کربن به حد مطلوب در یک کوره بوته ای زمینی، مطابق شکل ۴،

اثر اندازه گندله بر سرعت ذوب در آهن اسفنجی

آهن اسفنجی دریافت شده از مجتمع فولاد اهواز (گندله میدرکس Midrex Pellet)، قطعاتی با ابعاد مختلف دارد. ابتدا این قطعات را دانه بندی کرده و سپس به صورت مجموعه های ۵۵۰ گرمی در حمام مذابی با ترکیب شیمیایی مشابه سطر اول جدول ۲، مستمرا "بار کرد مایم" زمان ظاهری ذوب شدن هر مجموعه گندله باروش رویت مستقیم اندازه گیری شد. میزان انرژی الکتریکی مصرف شده نیز، برای ذوب شدن هر مجموعه گندله به دقت تعیین شد. دمای حمام مذاب هنگام بار کردن آهن اسفنجی در تمام آزمایشها پیکان بود. اطلاعات حاصل در جدول ۳ داده شده است.

اثر درصد آهن اسفنجی بر ترکیب شیمیایی چدن نشکن برای این دوره تحقیق به ۱۱۵۰ کیلوگرم چدن مذاب با ترکیب شیمیایی سطر اول جدول ۴ که در یک کوره القائی $1/5$ شنی با آستر سیلیسی ذوب شده بوده، مخلوطی از ۴۵۰ کیلوگرم آهن اسفنجی و ۸ کیلوگرم گرانیوله مستمرا "بار شده است. سپس برای رساندن ترکیب شیمیایی حمام مذاب به حد قابل قبول برای تولید چدن نشکن ۱۸ کیلوگرم فرو سیلیسیوم ۲۵ درصد به حمام افزوده شد. ترکیب شیمیایی چدن به دست آمده به شرح سطر دوم جدول ۴ به دست آمده است. همین آزمایش با درصد های بیشتر آهن اسفنجی پس از تخلیه چدن مذاب به مقدار لازم، تکرار شده و نتایج حاصل نشانده هنده کاهش میزان عنصر ناخالصی همچون گوگرد، علیرغم محتوای ۷/۵ درصدی این عنصر در گرانیوله، بوده است.

جدول ۳- اثر اندازه گندله بر زمان و انرژی لازم برای ذوب شدن ۵۰۵ گرم آهن اسفنجی در کوره الکتریکی القائی ۲۵ کیلوگرمی .

انرژی الکتریکی مصرفی (کیلو وات ساعت)	زمان ذوب شدن (ثانیه)	اندازه گندله (میلیمتر)
۰/۳۶۰	۶۰	نرمه کوچکتر از ۱ میلیمتر
۰/۲۷۰	۵۶	۱/۸
۰/۱۹۸	۴۰	۳/۴
۰/۱۹۴	۲۵/۵	۵
۰/۲۹۳	۵۴/۵	۸
۰/۱۹۱	۳۷	۸/۵
۰/۲۶۶	۵۳/۵	۱۰
۰/۵۱۳	۱۰۰	۱۵
۰/۳۰۲	۵۷	مخلوطی از اندازه های مختلف

جدول ۴- آنالیز شیمیایی حمام مذاب حاصل از افزودن درصد های مختلف آهن اسفنجی به چدن مذاب موجود در کوره القائی ۱/۵ تنسی .

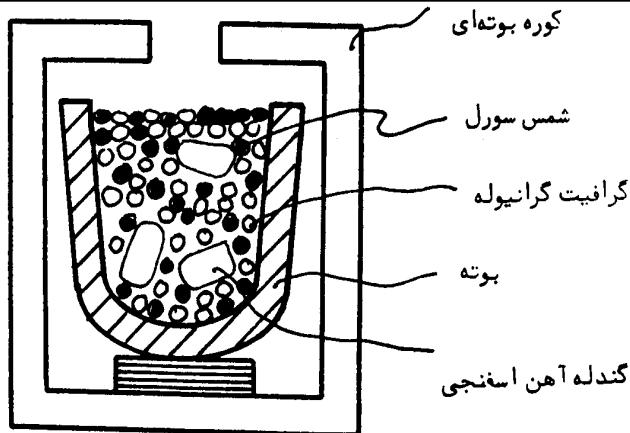
اسفنجی	کربن	سیلیسیوم	منگنز	فسفر	کوگرد	کروم	نیکل	آنالیز شیمیایی (درصد جرم)	درصد آهن
۰	۳/۷۵	۱/۴۵	۰/۲۲۳	۰/۱۲۶	۰/۰۳	۰/۰۴۸	۰/۰۴۳	۰	۰
۲۶/۵	۳/۴	۰/۹۲۶	۰/۱۵۲	۰/۱۰۹	۰/۰۲۹	۰/۰۳۵	۰/۰۳۹	۰	۰
۵۳	۳/۲۱	۱/۲	۰/۱۱۳	۰/۰۸۸	۰/۰۲۶	۰/۰۲۷	۰/۰۳۸	۰	۰
۶۵	۳/۴۴	۱/۲	۰/۰۸۵	۰/۰۷۲	۰/۰۲۲	۰/۰۲۲	۰/۰۳۵	۰	۰

جدول ۵- اثر دمای حمام مذاب بر زمان ذوب شدن گندله های آهن اسفنجی در کوره الکتریکی مقاومتی با بونه گرفایتی .

زمان ذوب شدن ۲۵ گرم گندله آهن اسفنجی (ثانیه)	دماه حمام (درجه سانتی گراد)
۱۹۵	۱۴۶۰
۵۲	۱۵۰۰
۴۸	۱۵۳۰
۲۹	۱۵۵۰
۵	۱۵۷۵

جدول ع. تأثیر میزان آهن اسفنجی در باره کوره بوتهای برآنالیز شیمیائی محصول.

ترکیب بار آنالیز شیمیائی محصول (درصد جرمی) (درصد جرمی)										
آهن اسفنجی سورل	شمش	کرین	سیلیسیوم	منگنز	فسفر	گوگرد	کروم	نیکل	منیزیوم	
۰/۰۱۹	۰/۰۴۲	۰/۰۵۷	۰/۰۲۹	۰/۰۱۹	۰/۰۳۱	۰/۱۱	۲/۲	۲/۲۵	۲۰	۳۰
۰/۰۱۵	۰/۰۳۵	۰/۰۴۵	۰/۰۲۱	۰/۰۲۵	۰/۰۴۱	۰/۱۶	۲/۵	۲/۶۵	۶۵	۳۵
۰/۱۱۰	۰/۰۳۱	۰/۰۳۵	۰/۰۳۹	۰/۰۲۵	۰/۰۲۹	۰/۱۱	۲/۸۵	۳/۵۱	۵۵	۴۵
۰/۲۱۰	۰/۰۳۵	۰/۰۴۵	۰/۰۳۸	۰/۰۲۲	۰/۰۳۱	۰/۰۹۱	۲/۲۵	۲/۲	۵۰	۵۰
۰/۰۶۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۲۲	۰/۰۳۶	۰/۱۹	۲/۵۲	۳/۴	۴۰	۶۰
۰/۰۱۳	۰/۰۵۱	۰/۰۳۶	۰/۰۳۵	۰/۰۲۳	۰/۰۴۸	۰/۰۸۱	۲/۹۰	۲/۸۰	۳۵	۶۵
۰/۰۴۵	۰/۰۴۵	۰/۰۲۸	۰/۰۳۱	۰/۰۲۳	۰/۰۳۹	۰/۱۶	۳/۳۴	۲/۶۵	۳۰	۷۰
۰/۰۴۹	۰/۰۳۹	۰/۰۴۳	۰/۰۲۵	۰/۰۲۱	۰/۰۴۳	۰/۱۳	۲/۴۰	۲/۶۰	۲۵	۷۵
۰/۰۶۱	۰/۰۴۹	۰/۰۲۱	۰/۰۲۱	۰/۰۲۴	۰/۰۳۷	۰/۱۱	۳/۵۰	۲/۵۰	۰	۱۰۰

شکل ۴- بار کردن آهن اسفنجی، گرافیت گرانیوله و شمش سورل در کوره بوته‌ای زمین

به تسمه‌های فولادی با کیفیت بالا تبدیل کرد ۱۸۹۱۷

برتری دیگر آهن اسفنجی، ترکیب شیمیائی مشخص ونسبتاً "پکواخت آن است که سبب سهولت به کار بستن آن در فرایند های مختلف تولید فولاد و چدن می‌شود. به علاوه به دلیل ثبات نسبی قیمت آهن اسفنجی، امکان برنامه ریزی دراز مدت برای استفاده از آن وجود دارد. همچنین در شرایطی که بدلیل کاهش عرضه آهن قراضه در بازار، قیمتها به شدت تغییر پابند، آهن اسفنجی می‌تواند به عنوان جایگزین آهن قراضه به کار رود. چنین شرایطی ممکن است در صورت راه اندازی کامل مجتمعهای فولاد اهواز و مبارکه در سالهای پایانی دهه ۱۳۶۰، چنانچه ورود آهن قراضه به کشور انجام نشد، پیش آمد. آن کاه گسترش مصرف آهن اسفنجی در کوره‌های ذوب آهن و فولاد کشور، می‌تواند به رفع مشکل کمبود قراضه کم کند.

یکی دیگر از فواید به کاربردن آهن اسفنجی، امکان بار کردن مداوم آن در کوره‌های ذوب است (شکل ۲). بار کردن مداوم آهن اسفنجی در کوره‌های قوس الکتریکی، برای مثال، توانسته است باعث افزایش بازدهی تولید و کاهش انرژی مصرفی شود ۲۱-۲۶. وانگهی به کارگری آهن اسفنجی در کوره‌های ذوب امکان تولید فولادهایی را که تهیه آنها با استفاده از قراضه‌های معمولی دشوار است، فراهم می‌سازد ۲۷-۲۸. به عنوان مثال تولید فولادهای بسیار تمیز Ultra Clean Steel از طریق متالورزی پاتیل Metallurgy Castella می‌توان نام برد ۲۴. احیای شبهای اکسیژن با قیمانده در آهن اسفنجی با کربن موجود در آن در هنگام ذوب، سبب ایجاد جوشن کربن در فلز مذاب و خارج شدن ازت موجود در مذاب می‌شود ۲۴-۲۶. کاهش نیتروژن با قیمانده در فولاد، باعث بهبود خواص مکانیکی قطعات ریخته شده از جمله افزایش چقرمگی Toughness و کاهش تردی فولاد می‌شود. تاثیر میزان آهن اسفنجی موجود در بار کوره ذوب، بر درصد عناصر همراه مذاب، در شکل ۴، تعایش داده شده است ۲۹-۲۶.

با وجود برتریهای نامبرده، محدودیتهای نیز در استفاده از آهن اسفنجی در کوره‌های ذوب فولاد و چدن وجود دارد. تولید سرباره نسبتاً "زیادناشی از وجود باللهای سنگی Gangue و اکسید آهن (شکل ۵)، سبب کاهش بازدهی عمل ذوب و افزایش میزان خوردگی دیواره های دیرگذار می‌شود، البته در کوره های قوس الکتریکی، تولید حجم بزرگی از سرباره کف‌آلود ناشی از خروج گازهای حاصل از انجام

بار می‌شود. سهی بارتا مرحله ذوب شدن گرم می‌شود. برای تصحیح درصد سیلیسیوم، فروسیلیسیوم ۷۵٪ به بوده افزوده می‌شود. آنکه عمل تلقیح توسط فروسیلیکومونیزیوم به روش غوطه ورسازی انجام می‌گیرد. افزایش درصد آهن اسفنجی بر آنالیز چدن مذاب در جدول ۶ آمده است. این اطلاعات نشان‌دهنده نوسان محتوای عناصر مضر در حد قابل قبول برای تولید چدن نشکن است. تاثیر افزایش درصد آهن اسفنجی در بارگذاری سرباره حاصل طی عملیات ذوب، در شکل ۵ رسم شده است.

بحث و نتیجه گیری

استفاده از آهن اسفنجی در تهیه فولاد و چدن نه تنها امکان پذیراست، بلکه در مواردی نیز به بهبود عملیات تولید می‌انجامد. مثلاً "پکواختی در شکل و ابعاد که حمل و نقل و بار کردن بهبود را میسر می‌سازد، باعث ساده شدن عملیات ذوب در آهن اسفنجی می‌شود. همچنین به دلیل پکواختی آنالیز شیمیایی آهن اسفنجی و عاری بودن آن از عناصر مضر، تنظیم ترکیب شیمیایی و کاهش میزان عناصر مضر محصول، در صورت استفاده از آهن اسفنجی به آسانی امکان پذیر خواهد شد (جداوی ۴۰-۴۲).

به دلیل عاری بودن از ناخالصیهای مضر مانند قلع، مس، سرب، انتیموان و آرسنیک که معمولاً "هرمه آهن" قراضه وارد کوره‌های ذوب می‌شوند، آهن اسفنجی، فرآورده مناسی برای ساختن چدنها و فولادهای با حساسیت بالا نسبت به حضور این عناصر، است. برای مثال، کاربرد آهن اسفنجی در تولید چدن نشکن را می‌توان نام برد که به دلیل حساسیت ساختهای داخلی این چدن نسبت به عناصر کاربرید زا از قبل کروم، وانادیوم، مولیبدن، بور و نیز عناصر مخل تشکیل گرافیت کروی مانند سرب، تیتانیوم، آلومینیوم، انتیموان، بیسیوت، آرسنیک و زیرکونیوم مایه برتری آهن اسفنجی نسبت به آهن قراضه و آهن خام در صنایع ریخته گری شده است ۵-۷ به علاوه استفاده توام آهن اسفنجی و آهن قراضه، امکان مصرف قراضه‌های ارزان قیمت (درجه ۲۰) را نیز فراهم می‌سازد. مزیت دیگر به کاربردن آهن اسفنجی، به ویژه هنگام تولید چدن نشکن، مقدار نسبتاً "کم گوگرد و فسفر در آهن اسفنجی است که می‌تواند باعث حذف عملیات تصفیه و نتیجتاً "کاهش هزینه ها شود. آهن اسفنجی با درجه خلوص بالا را همچنین می‌توان از طریق نورد سرد و یا گرم مستقیماً

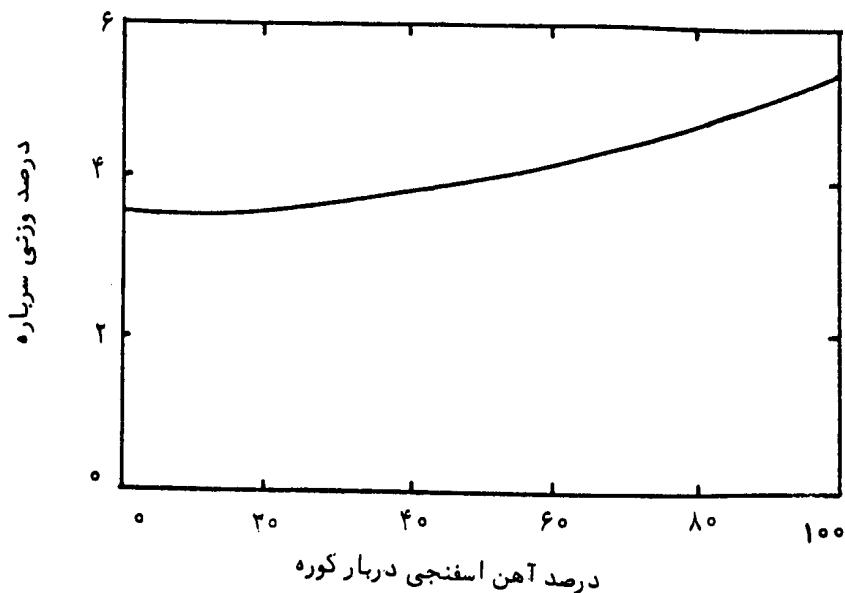
آزمایش‌های مربوط به افزایش درصد کربن آهن اسفنجی در کوره‌های احیای مستقیم، بسیار مطلوب خواهد بود. به علاوه میزان نسبتاً "کم سرباره حاصل از ذوب پیوسته آهن اسفنجی در کوره القائی (شکل ۶)، نشان می‌دهد که بسیاری از مشکلات مربوط به بارگیری منقطع آهن اسفنجی، همچون نقصان بازدهی ذوب و خوردگی شدن آستر کوره، در صورت به کارگیری روش بارکردن پیوسته به سادگی قابل رفع خواهد بود. در خاتمه چنین می‌توان نتیجه گرفت که علیرغم محدودیتهای موجود در به کارگیری آهن اسفنجی، فواید فراوان کاربرد آن برای تولید فولاد و چدن به سادگی می‌تواند ادامه تحقیق درباره استفاده از این ماده را توجیه کند.

فرایند احیای نهایی، سبب حفظ آستر دیرگداز کوره از تشعشع مستقیم قوس‌ها می‌شود^{۲۹}. همچنین ایجاد سرباره فعال در اثر خروج گازها می‌تواند سبب کاهش زمان ذوب مواد بارشده و افزایش بازدهی کوره شود^{۳۰}. اگرچه دومورد اخیر از محسن استفاده از آهن اسفنجی است، لکن مشکلات مربوط به خارج ساختن سرباره از کوره‌های ذوب به ویژه کوره‌های القائی را باید جزء محدودیتهای مربوط به استفاده از این ماده تلقی کرد. در اینجا باید آور می‌شود که تاثیر افزایش سرباره، بسته به نوع کوره تغییر می‌کند. مثلاً "در کوره کوپل Cupola" که دو فاز سرباره و فلز از هم جدا بوده و از دو مسیر مختلف مستمراً "بیرون می‌آیند"، سرباره اضافی مسئله چندان مهمی پدید نمی‌ورد. بلکه تنها سبب افزایش جزئی در میزان سوت و کاهش مختصر در سرعت ذوب شدن مواد می‌شود.^{۳۱-۳۶} وجود سرباره اضافی در کوره‌های القائی مسئله انگیزتر است. زیرا در صورت افزایش ضخامت قشر سرباره، ادامه بارکردن مواد جامد به علت کندی ذوب شدن آنها در هنگام تماس با این قشر، فرایند را با اشکال مواجه خواهد ساخت. ضرورت سرباره‌گیری میانی Intermediate Deslagging در این گونه موارد، سبب اتلاف وقت و افزایش انرژی مصرفی خواهد شد^{۳۷}.

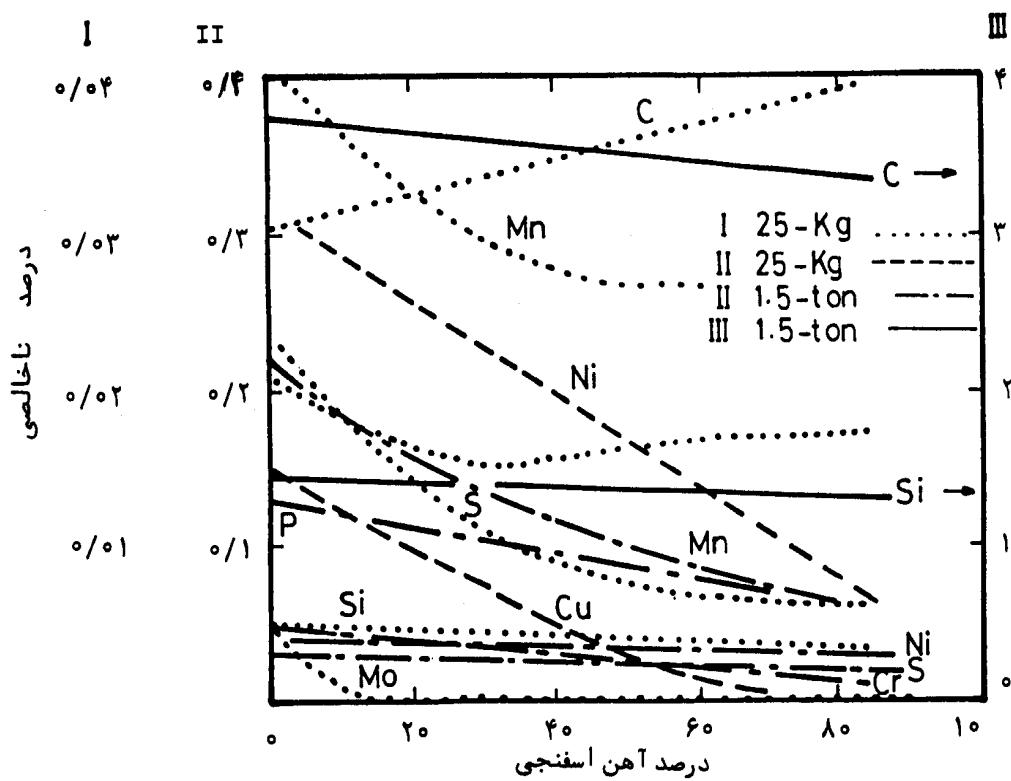
نتیجه

توفیق در برگزیدن آهن اسفنجی به جای آهن قراضه و شمشهای سورل Sorrel (جداول ۶، ۴، ۲) همراه با بهبود نسبی آنالیز شیمیایی فلز مذاب، نشاندهنده برتری کاربرد آهن اسفنجی در تولید فولاد و چدن‌های ویژه مانند چدن نشکن است. تولید نسبتاً "کم سرباره"، در صورت به کارگیری روش بارگیری و آنالیز شیمیایی مناسب، نشان دهنده امکان حذف مشکلات محدودیتهای موجود در استفاده از این ماده در تولید فولاد و چدن است. این مسئله با وجود گزارش‌های مکرر درباره مشکل تولید سرباره در کاربرد آهن اسفنجی^{۲۶ و ۲۴}، براساس نتایج حاصل از انجام آزمایش‌های ذکر شده در این گزارش تا حد مطلوبی قابل رفع تشخیص داده می‌شود.

از فواید دیگر به کاربردن آهن اسفنجی، امکان تخفیف میزان کربن دهی به چدن‌های مذاب در صورت دسترسی به آهن اسفنجی پرکردن است. این موضوع به ویژه در شرایط کشور ما که از گرانیت‌های وارداتی برای افزایش کربن چدن در ریخته‌گریها استفاده می‌شود، در صورت نتیجه بخش بودن

شکل ۵ - تغییر میزان سرباره در اثر افزایش محتوای آهن اسفنجی دربار کوره.

شکل ۶ - تأثیر میزان آهن اسفنجی دربار کوره القایی بر محتوای عناصر همراه فلز مذاب.

فهرست منابع

- 2- Cunningham and Stephenson, "Direct Reduction Processes": Direct Reduced Iron, Technology and Economics of Production and Use, 64-95, 1980.
- 3- Dancy: I&SM, May 1983, PP 36-42.
- 4- Feinman, "Direct Reduction Technology": Metallurgical Treatises, Ed Tien & Elliott, TMS AIME, 211-228, 1983.
- 5- Pietch: British Foundryman, 1976, PP 89-93.
- 6- Pietch: A.F.S. International Cast Metals Journal, June 1976, 43-76.
- 7- Handerson, "Use of DRI in Foundries": DRI Technology and Economics of Production and Use, 119-127, 1980.
- 8- Pietch: Modern Casting, Sep. 1976, 50-55.
- 9- Brown: Iran and Steel Engineer, June 1976, 37-46.
- 10- Moore: Journal of Metals, April 1983, 53-62.
- 11- Reddy, "Use of DRI in Steelmaking": DRI, Tech. & Econom. of Prod. & Use, 1980.
- 12- I&SM, April 1986, 13.
- 13- I&SM, April 1985, 10.
- 14- I&SE, June 1976.

- 1- صدر نژاد: سینیار ذوب آهن، اصفهان، ۱۹ تا ۲۱ مهر ماه ۱۳۵۹
- 15- دفتر فنی کل، مجتمع فولاد اهواز. برنامه زمانبندی مراحل و نصب و راه اندازی مجتمع فولاد اهواز.
- 16- صدر نژاد، "زمینه های نویرای تحقیق در فولاد": سینیار علمی و فنی فولاد، ۵ تا ۷ اردیبهشت ۱۳۶۶، دانشگاه صنعتی امیر کبیر، ۱۳۶۶.
- 17- Ahier & Singer, "High Strength Carbon Steel direct from high purity Sponge Iron": Iron and Steel International, Oct. 1983, 159-163.
- 18- Ahier & Singer, "Processing of High Purity Sponge Iron Pellets to Hot and Cold Rolled Strip": Metals Technology, Nov. 1983, 448-451.
- 19- Ostrowski & Stephenson, "Use of DRI in Ironmaking": DRI, Tech. & Econom. of Prod. & Use, 128-133, 1980.
- 20- Pamachandran, "Sources of Metallic Iron for the Special Steel Industry": Tool & Alloy Steels, Jan. 1984, 5-8.
- 22- Sadrnezhaad: Iron and Steel International, 1981, 309-314.
- 23- Ganguly, "Continuous Feeding of Sponge Iron in Electric Arc Furnace": Tool & Alloy Steels, March & April 1982, 83-87.
- 24- Brabi, "The benefits and drawbacks of using sponge iron in electric arc steelmaking": Iron & Steel Interna-

- tional, August 1976, 257-262.
- 25- Sibakin, Hookings & Roeder, "Electric Arc steelmaking with Continuously Charged Reduced Pellets": Journal of the Iron and Steel Institute, Oct. 1967. 1005-1017.
- 26- Ganguly & Aswath: Tool & alloy steels, July 1983, 245-254.
- 27- Rodriguez, Carrillo and Jackson, "Concepts Relevant to Steelmaking with HYL Metallized Pellets": Iron and Steel Engineer, Jan 1977, 57-60.
- 28- Brown & Reddy: I&SM, Dec: 83, 34-40.
- 29- Brown & Reddy, "Electric arc furnace steelmaking with sponge iron": Ironmaking & Steelmaking, 1979, 24-31.
- 30- Sadrnezhaad and Elliott: Iron and Steel Internationa, 1980, 327-404.
- 31- Elliott, Nauman and Sadrnezhaad: Proceedings of the Int. Iron and Steel Congress, TMS-AIME, Chicago, Ill., April 1978, 397-404.
- 32- Geck & Maschlanka: Foundry Trade Journal, Nov. 1976, 969-989.
- 33- Ali & Chatterjee: Tool & alloy steels, July 1982, 235-241.
- 34- Hafner & Clow: Trans. of American Foundrymen's. Vol 76, 1968, 53-59.
- 35- Korolev, Lekakh, Bely, Bernado and Dovornichenco: Steel in the USSR, Vol 8, 1978, 57-59.
- 36- Udupa, Ghosh and Chatterjee: Indian Foundry Journal, Jan 1985, 26-28.